

**Xương ra một
thuyết gì cần phải
nghĩ đến chỗ kẻ
quả.**

**Đạo sắc lệnh Varenne
về ngôn luận báo giới
không thực hành được**

Năm 1927, ông Yvaronne có ban hành đạo sắc lệnh về ngôn luận của báo giới ở Đông dương. Theo đạo sắc lệnh ấy, lời văn có hơi mạnh một chút là người chủ bút phải bị truy 15. Vì thế nếu các báo chủ tây thường là thân, cho đạo sắc lệnh ấy, nghiêm khắc quá.

Nhơn vậy tờ báo *Presse Indochinoise* ở Saigon bị viên Cờ ở Nam-vang kiện về tội phỉ báng, tòa Thượng thẩm Saigon xử trắng án. Bản kỷ yếu thông tin chính thức của hệ thuộc địa có dạng như vậy.

«Tòa Thượng thẩm Saigon và
tuyên bản án rất quan trọng về việc
tự do báo giới ở thuộc địa.

Một người chủ báo ở Saigon bị tòa
trừng trị Nam-vang hết ân huệ, dựa
vào đạo sắc lệnh năm 1927 nghĩa là
tội phỉ báng ở xứ Bảo hộ do tòa
thượng luật xử.

Trong bản án tòa Thượng thẩm
Saigon, tòa thừa nhận đạo luật
năm 1888 tuyên bố ở Cao miên
nhà làm luật có quyền bãi đạo luật
đó làm v.

Thế là bộ thuộc địa không
công nhận đạo luật năm 1927.

**CẢI TỆ XEM TRƯỚC THƠ
VÀ BẢO**

Gần đây thường được thơ độc giả
phản nân về sự thơ và báo chậm
mãi, và xé bằng xem trước, như
là các trạm nhà quê ở các phố
bụi, chỗ thì lính trạm không làm
bể bờ phân, chỗ thì người trên
cây thơ làm cái và lấy báo mà xem.
Vậy xin nhà chuyên trách nên
lưu ý mà trừ cái tệ nói trên cho.

7. D.
Kính - cáo độc - giả
Bản báo rất cảm ơn các
Ngài có lòng yêu Năng-Dân

mà mua dài hạn và dĩ nhờ kỳ
gội trả để tiền. Song cũng có
Ngài mua báo để qua năm,
báo báo để nhiều lần có giấy
nhắc mà chưa thấy gội trả.
Đương lúc tình thế không
hoàng này, các Ngài đã làm
như vậy có thiệt hại đến kinh
nghiệp của bản báo; vậy đối với
các Ngài chậm trả, bắt đầu đi
báo báo phải đình giá, xin
các Ngài miễn trách.

